

การวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

Analysis of Factors and Competency Indicators of the Teaching and Learning of Kindergarten Teachers Using Thai as a Second Language

กฤษณ์ภัสร์ พงษ์พานิชย์

Kunyapat Pongpanich

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

Faculty of Education, Chiang Mai University

239 Huay Kaew Road, Suthep Sub-district, Muang District, Chiang Mai 50200

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปีการศึกษา 2558 สังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 550 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับถามความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเกี่ยวกับด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านจิตวิทยาสำหรับครู ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน และด้านความเป็นครู ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มี 5 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) สมรรถนะการจัดการเรียนรู้มี 11 ตัวบ่งชี้ 2) สมรรถนะการบริหารจัดการในชั้นเรียนมี 6 ตัวบ่งชี้ 3) สมรรถนะการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้มี 8 ตัวบ่งชี้ 4) สมรรถนะการวัดผลและประเมินผลการศึกษามี 19 ตัวบ่งชี้ และ 5) ความเป็นครูมี 8 ตัวบ่งชี้ ซึ่งความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 70.486

คำสำคัญ : องค์ประกอบ สมรรถนะ ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

Abstract

This study aimed to analyze factors and indicators of developmental competency of kindergarten teachers using Thai as a second language according to the concepts of a Teaching Professional Learning Community. The sample group consisted of 550 kindergarten teachers who used Thai as a second language during the 2015 academic year under the Office of Basic Education Commission. The research instruments used in this study consisted of a rating scale

questionnaire asking for opinions on the competency indicators of the teaching and learning of kindergarten teachers using Thai as a second language that involved the aspects of curriculum development, learning management, psychology of teachers, educational measurement and evaluation, classroom management, and being a professional teacher, respectively. The collected data was analyzed using exploratory factor analysis. The results revealed that the competency of the teaching and learning of kindergarten teachers using Thai as a second language can be seen in 5 factors and 52 indicators including: 1) the competency of teaching and learning, which contains 11 indicators; 2) the competency of classroom management, which contains 6 indicators; 3) the competency of curriculum management and learning management plan, which contains 8 indicators; 4) the competency of educational measurement and evaluation, which contains 19 indicators; and 5) the competency of being professional teacher, which contains 8 indicators. The variability of all of the factors can be explained at the percentage of 70.486.

Keywords: Factors, Competency, Kindergarten teachers using Thai as a second language

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนามนุษย์และสังคม กระทรวงศึกษาธิการถือเป็นกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของประชากรไทยทุกคนโดยขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับทุกคนทั้งที่พูดภาษาไทยและภาษาท้องถิ่นอื่น ๆ Ministry of Education (2011) โดยมีภารกิจที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561) และสอดคล้องกับหลักเจตนารมณ์ของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (มาตรา 13 และ 14) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (มาตรา 29 และ 30) แนวการจัดการศึกษาสำหรับคนไทยกลุ่มเป้าหมาย เฉพาะ ซึ่งได้แก่ เด็ก เยาวชน ชนเผ่า ชายขอบ ซึ่งสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นที่แตกต่างจากภาษาไทย ด้วยเหตุที่ประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ พูดภาษาแตกต่างกันประมาณ 70 ภาษา ภาษาไทยเป็นภาษากลางของชาติ Bureau Of academic Affairs and Education Standards, MOE (2008) โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการสำรวจโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั่วประเทศ จำนวน 1,603 โรงเรียนใน 9 จังหวัดชายแดน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ใน 881 โรงเรียนร้อยละ 54.95 ใช้ภาษาท้องถิ่นอื่น ๆ ในชีวิตประจำวันต่างจากภาษาไทย ในจำนวนนี้ร้อยละ 45.04 (จาก 722 โรงเรียนภาคเหนือ ตะวันตกและตะวันออกที่ตอบแบบสอบถาม) จำเป็นที่ต้องมีครูที่สื่อสารได้สองภาษา (คือภาษาไทยกับภาษาที่เด็กใช้) เช่นเดียวกับโรงเรียนชายแดนภาคใต้ 758 โรง ซึ่งมีปัญหาต่าง ๆ มากกว่าโรงเรียนในเมืองทั่วไป โดยเฉพาะประเด็น ความยากลำบากของสภาพที่ตั้ง ขาดครูที่อยู่ประจำ ครูย้าย ครูกับเด็กสื่อสารไม่เข้าใจกันเพราะเป็นคนต่างภาษา ประกอบกับสื่อการเรียนรู้อะไรก็สอนของครู มักไม่สอดคล้องกับภาษาและวัฒนธรรมของเด็กไทยชนเผ่า จึงส่งผลเสียต่อคุณภาพการอ่าน เขียน เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของเด็กชนเผ่าชายแดน ชายขอบ เหล่านี้

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยนับเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการศึกษาระดับที่สูงขึ้นซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียน การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนกับสังคมได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก และมาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ ที่มีการประสานงานร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครองและชุมชนทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ Sheffer (2007) กล่าวว่า “การลงทุนที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุดในการเพิ่มค่าให้แก่ทุนมนุษย์ คือการให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ โดยเฉพาะในระดับปฐมวัยในด้านการศึกษา อนามัยและโภชนาการ” ซึ่งในปัจจุบันเป็นที่น่าวิตกและถือว่าเป็นวิกฤตของเด็กปฐมวัยเนื่องจากการมีภาวะประณีสถานการณ์และทดสอบพัฒนาการโดยการคัดกรองเด็กปฐมวัย พบว่า โดยรวมเด็กปฐมวัยมีแนวโน้มพัฒนาการล่าช้าในทุก ๆ ด้าน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การส่งเสริมทักษะการรู้หนังสือและทักษะภาษาที่สองสามารถทำได้ดีในเด็กแรกเกิดไปจนถึง 7 ปี เพราะเป็นวัยเริ่มต้นในการเรียนรู้ภาษาตามหลักของทฤษฎีพัฒนาการ เด็กจะสามารถเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาแม่ควบคู่กันผ่านการถ่ายโยงการเรียนรู้จากภาษาแม่ไปยังภาษาที่สอง จึงควรส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้กับเด็กที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองตั้งแต่ระดับปฐมวัย เพื่อให้การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและเตรียมความพร้อมให้กับเด็กสำหรับการศึกษาในระดับประถมศึกษาต่อไป การจัดการเรียนการสอนเริ่มที่ระดับปฐมวัยเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อปูพื้นฐาน การ ฟัง พูด อ่าน เขียน และพัฒนาต่อยอดการคิดสู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้พบว่า การจัดการเรียนการสอนแบบใดก็ตามสิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนนั้นประสบผลตามเป้าหมายได้ ผู้มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนคือ ครูผู้สอน ต้องมีความเข้าใจ มีความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ Chantarattana (2015) ได้อภิปรายผลการวิจัยไว้ว่า ถ้าผู้สอนมีความสามารถในการสอนที่ดีนั้น จะทำให้เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านความคิด ด้านเจตคติและด้านทักษะ สอดคล้องกับ Tangchuang & Mounier (2009) กล่าวว่า การพัฒนาครูก่อนการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญควบคู่ไปกับเทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ ที่ครูควรมี ซึ่งต้องได้รับการฝึกอบรมและมีการประเมินผลการสอน ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องเป็นผู้นำทางวิชาการเพื่อพัฒนาตนเอง และทำให้ผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป สอดคล้องกับ Pornseema (2006) ที่พบว่า ปัญหาเรื่องการฝึกอบรมของครูไม่ทั่วถึง ไม่เหมาะสมกับสภาพและบริบท ส่วนใหญ่มักอบรมกับครูคนเดิม ๆ หรืออบรมเรื่องเดิม ๆ ไม่สามารถนำมาใช้ได้จริง

ดังนั้นครูระดับปฐมวัย จึงเป็นบุคคลสำคัญพิเศษในชีวิตการเรียนของเด็กทุกคน เพราะเป็นครูคนแรก ๆ ที่จะได้เปิดประตูการศึกษาสำหรับเด็ก ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความเป็นคนที่สมบูรณ์และมีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติ ครูจึงเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนของผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองซึ่งการเรียนภาษาไทยได้ดีทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน จะส่งผลที่ดีต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้นไป ดังนั้นจึงควรมีการวิเคราะห์ห้วงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูระดับปฐมวัย ถือว่าเป็นบุคคลหนึ่งในชีวิตการเรียนของเด็กทุกคน เพราะเป็นครูคนแรก ๆ ที่จะได้เปิดประตูการศึกษาสำหรับเด็ก ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างความเป็นคนที่สมบูรณ์และมีคุณภาพให้แก่ประเทศชาติ Bureau of the Education Testing (2011) การศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน ของครูปฐมวัยทำให้ทราบถึงทักษะ ความสามารถและความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูปฐมวัย เพื่อจะได้นำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ไปใช้ในการพัฒนาครูปฐมวัยในรูปแบบต่าง ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 2 ระยะ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย เครื่องมือและการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ระยะที่ 1 สังเคราะห์ตัวแปรสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยดังนี้ แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรปฐมวัย การจัดการเรียนรู้ปฐมวัย จิตวิทยาสำหรับครูปฐมวัย การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ปฐมวัย การบริหารจัดการในชั้นเรียนปฐมวัย ความเป็นครูปฐมวัย หลักการ แนวคิด ทฤษฎี การจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง การประเมินห้องเรียนเป็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่สอง ภาษาที่สองและการเรียนรู้ภาษาที่สอง แนวคิดการสอนภาษาที่สอง

1.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1.3 สัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 30 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแม่ฮ่องสอนเขต 2 เกี่ยวกับสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

1.4 จากการสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สัมภาษณ์ครูผู้สอนนักเรียนปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นำข้อมูลมาสังเคราะห์สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ได้จำนวน 52 ตัวบ่งชี้

1.5 ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแบบสอบถามความคิดเห็นในประเด็นภาษาที่กระชับ ชัดเจน จากนั้นจึงนำแบบสอบถามความคิดเห็นมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.6 ส่งแบบสอบถามความคิดเห็นให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ทำการพิจารณาและคัดกรองตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง แบบสอบถามความคิดเห็นมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 5 ระดับ

1.7 นำผลการพิจารณาและสังเคราะห์ตัวชี้วัดสมรรถนะครูผู้สอนฯ จากผู้เชี่ยวชาญมาสรุปผล ใช้การวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.60 - 1.00

ระยะที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยฯ ประชากรได้แก่ ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา (สพป.) จังหวัดภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัดได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง แพร่ น่าน พะเยา และแม่ฮ่องสอน จำนวน 550 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม Wiratchai (2008) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 5-10 คน ต่อหนึ่งตัวบ่งชี้หรือ 10-20 คน ต่อหนึ่งพารามิเตอร์ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มี 52 ตัวบ่งชี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไว้อย่างต่ำจำนวน 520 คน

โดยคำนวณจากขนาดกลุ่มตัวอย่าง 10 คนต่อ 1 ตัวบ่งชี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นต่อตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ที่ผ่านการพิจารณาและคัดกรององค์ประกอบและตัวชี้วัดสมรรถนะครูผู้สอนฯ จากผู้เชี่ยวชาญ ในระยะที่ 1 ผลค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่า 0.60-1.00 ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาที่สองจำนวน 5 คน พร้อมทั้งสัมภาษณ์เกี่ยวกับคำชี้แจงและความชัดเจนในข้อคำถาม และนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาที่สองจำนวน 40 คน ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการวิเคราะห์ค่าความเที่ยง ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) พบว่า ตัวแปรมีความเที่ยงอยู่ระหว่าง 0.633-0.885 การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน 550 ชุด ในภาคเหนือตอนบน 8 จังหวัด แบบสอบถามได้กลับคืนมามีจำนวน 478 ฉบับ คิดเป็นอัตราตอบกลับร้อยละ 86.90 การวิเคราะห์องค์ประกอบ factor analysis โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis)

ผล

1. ผลการทดสอบความเหมาะสมของชุดตัวแปรที่นำมาศึกษา โดยการวิเคราะห์ Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy พบว่า ค่า KMO มีค่าเท่ากับ .959 ซึ่งมากกว่า .80 แสดงว่าตัวแปรชุดนี้มีความเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบในระดับดีมากตามเกณฑ์ของ Kim and Mueller Wiratchai (2008) และผลการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ สามารถนำไปใช้วิเคราะห์ Factor analysis ได้ (ดังผลการศึกษาดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงผลการทดสอบความเหมาะสมของข้อมูลตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองและผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติเมทริกสหสัมพันธ์

การทดสอบ	ผลการทดสอบ
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.	.959
Bartlett's Test of Sphericity	
Approx. Chi-Square	19461.974
Df	1326
Sig.	.000

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยขอเสนอตามขั้นตอนของการวิเคราะห์ โดยเทคนิค Factor analysis ดังนี้

2.1 ผลการสกัดองค์ประกอบ (Factor extraction) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบสำคัญ (Principal Component Analysis: PCA) พบค่าความร่วมกัน (Communality) ของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง รวมทั้งหมด 52 ตัว มีค่าอยู่ระหว่าง .442-.828 เป็นขนาดปานกลาง-มาก มีแนวโน้มที่น่าจะสามารถเข้าอยู่ในองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งได้ (ดังผลการศึกษาตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงค่าไอเกน ร้อยละของความแปรปรวน และร้อยละของความแปรปรวนสะสมในแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบที่	ค่าไอเกน	ร้อยละของ ความแปรปรวน	ร้อยละของ ความแปรปรวนสะสม
1	29.564	56.854	56.854
2	2.475	4.759	61.613
3	1.987	3.822	65.434
4	1.523	2.929	68.363
5	1.104	2.123	70.486

2.2 ผลการหมุนแกนปัจจัย ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธีวารีแมกซ์ (Varimax method) (ดังผลการศึกษาตามตารางที่ 3) พบว่า ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งหมด 52 ตัวแปร สามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ (Component) ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ ที่มีค่าไอเกน (Eigenvalue) เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่าแต่ละองค์ประกอบสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด 52 ตัวได้มากกว่า 1.00 องค์ประกอบทั้งหมด 5 องค์ประกอบ สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทั้งหมด 52 ตัวได้ร้อยละ 70.486

3. ผลการจัดตัวแปรเข้าองค์ประกอบและตั้งชื่อองค์ประกอบ หลังจากหมุนแกนแบบมุมฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีวารีแมกซ์ (Varimax Method) สรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ (ดังผลการศึกษาตามตารางที่ 4)

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า ได้องค์ประกอบทั้งสิ้น 5 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้ และได้ทำการกำหนดชื่อขององค์ประกอบโดยพิจารณาจากลักษณะที่ตัวบ่งชี้เหล่านั้นมุ่งชี้ร่วมกันได้ (ดังผลการศึกษาตามตารางที่ 5)

ตารางที่ 3 แสดงผลการหมุนแกนองค์ประกอบแบบมุมฉาก ด้วยวิธีวารีแมกซ์ (Varimax method)

Component	Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	29.564	56.854	56.854	10.492	20.176	20.176
2	2.475	4.759	61.613	8.803	16.930	37.106
3	1.987	3.822	65.434	8.064	15.508	52.614
4	1.523	2.929	68.363	5.314	10.219	62.834
5	1.104	2.123	70.486	3.979	7.652	70.486

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของ
ครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่าความ รวมกัน
1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้	1. สามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	0.669	0.680
	2. สามารถเลือกใช้สื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เหมาะสมกับวัย	0.644	0.652
	3. สามารถพัฒนา และสร้างสื่ออุปกรณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับวัย	0.678	0.730
	4. รู้และเข้าใจในการจัดกิจกรรมระดับปฐมวัย	0.616	0.717
	5. สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนและจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน	0.671	0.762
	6. สามารถจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล	0.566	0.660
	7. ศึกษาและหาวิธีการสอนใหม่มาใช้อยู่เสมอ	0.680	0.736
	8. สามารถจัดกิจกรรมเพื่อให้เด็กมีการพัฒนาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา	0.654	0.742
	9. จัดทำแผนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง	0.684	0.779
	10. จัดกิจกรรมส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง	0.711	0.729
	11. จัดกิจกรรมโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข	0.590	0.676
2. สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน	12. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ด้าน	0.442	0.780
	13. กระตุ้นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง	0.546	0.739
	14. วางแผนและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเป็นขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.545	0.718
	15. จัดบรรยากาศในการเรียนการสอนให้สนุกสนานและน่าเรียน	0.591	0.753
	16. กระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม	0.540	0.730
	17. สามารถจัดการในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ	0.629	0.765
3. สมรรถนะการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้	18. รู้และเข้าใจในรายละเอียดของหลักสูตรปฐมวัย	0.659	0.626
	19. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรได้หลากหลาย	0.644	0.603
	20. ประเมินหลักสูตรได้ก่อนและหลังการใช้หลักสูตร	0.683	0.638
	21. จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับความสนใจและระดับความสามารถของผู้เรียน	0.589	0.621

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่าความ ร่วมกัน
	22. จัดทำแผนการเรียนรู้สาระที่ควรรู้และหน่วยการเรียนรู้	0.522	0.666
	23. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยสำหรับใช้ โรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	0.623	0.707
	24. พัฒนาตนเองเข้าร่วมอบรมการจัดทำและพัฒนา หลักสูตรอยู่เสมอ	0.575	0.585
	25. สามารถประมวลรายวิชามาจัดทำแผนการเรียนรู้รายภาค และตลอดภาคได้	0.484	0.644
4. สมรรถนะวัด และประเมินผล การเรียนรู้	26. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนที่มีความแตกต่างกัน	0.604	0.685
	27. สามารถวัดและประเมินผลผู้เรียนที่เรียนรู้และพัฒนา ได้ตามศักยภาพของตน	0.642	0.746
	28. สามารถประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในการ พัฒนาตน	0.653	0.685
	29. ประเมินผลการเสริมแรงของครูในการสอน	0.596	0.603
	30. สามารถวัดและประเมินผลความถนัดและความสนใจ ของผู้เรียน	0.583	0.628
	31. สามารถวัดและประเมินผลข้อบกพร่องของผู้เรียนได้	0.637	0.673
	32. สามารถวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคน ได้ตามสภาพความเป็นจริง	0.660	0.726
	33. สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัด การเรียนรู้และหลักสูตร	0.597	0.653
	34. สามารถเลือกใช้วิธีการประเมินผลที่เหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	0.622	0.710
	35. สังเกตพฤติกรรมและบันทึกผลการสังเกตไว้ใช้ในการ เสริมแรงหรือให้คำแนะนำอย่างเหมาะสมเพื่อส่งเสริมใน พัฒนาการต่อไป	0.639	0.695
	36. ติดตามพัฒนาการและประเมินผลผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	0.585	0.702
	37. ประเมินผลพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไข	0.593	0.747
	38. ประเมินพัฒนาการด้วยวิธีที่หลากหลาย ครอบคลุม พัฒนาการทุกด้าน	0.639	0.718
	39. วัดและประเมินผลภาวะผู้นำและผู้ตามของผู้เรียน	0.584	0.650
	40. ประเมินผลบริหารจัดการในชั้นเรียนได้	0.658	0.762
	41. สามารถวัดและประเมินผลทักษะกระบวนการสื่อสารกับ ผู้เรียน	0.592	0.704

องค์ประกอบ	ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	ค่าความ รวมกัน
	42. ประเมินการใช้เทคนิควิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความสนใจและบรรลุเป้าหมายของหลักสูตร	0.543	0.644
	43. สามารถประเมินผลการนำนวัตกรรมใหม่ๆของครูมาใช้ ในการจัดการเรียนรู้	0.550	0.633
	44. ประเมินผลการมีส่วนร่วม โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม	0.581	0.690
5. สมรรถนะความ เป็นครู	45. รักเมตตา และปรารถนาดีต่อผู้เรียน	0.707	0.748
	46. มีความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม	0.798	0.838
	47. อดทนและรับผิดชอบในการทำงาน	0.828	0.860
	48. มีความประพฤติสุภาพ เรียบร้อยและมีระเบียบวินัย	0.800	0.783
	49. เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และเป็นผู้นำทางวิชาการ	0.566	0.565
	50. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู	0.759	0.808
	51. รักและศรัทธาในวิชาชีพ	0.782	0.788
	52. มีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาตนเองเพื่อความก้าวหน้า ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง	0.708	0.772
5 องค์ประกอบ	52 ตัวแปร		

ตารางที่ 5 แสดงสรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจของการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการ
การเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

องค์ประกอบที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้
1	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้	11
2	สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน	6
3	สมรรถนะการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้	8
4	สมรรถนะการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	19
5	สมรรถนะความเป็นครู	8
รวม		52

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน
นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน
นักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 52 ตัวบ่งชี้ มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมตั้งแต่ 4.50
ขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยความเป็นไปได้ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปเมื่อนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า ตัวบ่งชี้
ทั้งหมด สามารถจัดกลุ่มเข้าองค์ประกอบ ได้จำนวน 5 องค์ประกอบ และประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1
สมรรถนะการจัดการเรียนรู้จำนวน 11 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน
จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 สมรรถนะการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 4 สมรรถนะการวัดผลและประเมินผลการศึกษาจำนวน 19 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 สมรรถนะความเป็นครู จำนวน 8 ตัวบ่งชี้ ซึ่งความแปรปรวนขององค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 70.486

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ถือว่าการค้นหาเป้าหมายที่จะพัฒนาสมรรถนะได้อย่างชัดเจน เนื่องจากตัวบ่งชี้เป็นตัวที่นำมาวัด หรือชี้สภาพการณ์ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง มีลักษณะเชิงปริมาณหรือคุณภาพซึ่งเกิดจากการรวมตัวแปรหลาย ๆ ตัวเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดคุณค่าที่สามารถชี้ให้เห็นคุณลักษณะหรือสภาพการณ์นั้นได้ Wiratchai (2008) แต่หากมีตัวบ่งชี้ที่มีจำนวนมากจำเป็นต้องที่จะจัดกลุ่มเพื่อมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบซึ่งเป็นเทคนิคที่ใช้ในการลดจำนวนตัวแปรหรือรวมตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันไว้ในกลุ่มเดียวกันจากองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้สอดคล้องกับ Tangchuang (2012) กล่าวถึง สมรรถนะของครู สรุปได้ว่าสมรรถนะของครูประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา การวางแผนการเรียนการสอน ทักษะการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล สมรรถนะทำให้ครูเกิดการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงกับการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอน DuFour et al. (2006); Yodjiw (2012) นอกจากนี้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ยังสอดคล้องสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เรียกว่า CIAC Competency ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะด้านพัฒนาหลักสูตร (Curriculum competency) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอน (Instructional competency) สมรรถนะด้านการประเมินผลการเรียนรู้ (Assessment competency) และสมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom management competency) ซึ่งสมรรถนะดังกล่าวถือว่าเป็นเป้าหมายของการพัฒนาสมรรถนะครูในยุคศตวรรษที่ 21 Dachakub (2014) หากครูผู้สอนมีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แล้วจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดีกว่า สอดคล้องกับ Poonpat (2011) ได้กล่าวว่าการที่จะพัฒนาผู้เรียนระดับปฐมวัยให้มีคุณภาพได้ดั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนเป็นสำคัญ กระบวนการจัดการสอนของครูจึงเป็นตัวบ่งชี้อย่างหนึ่งในคุณภาพผู้เรียนทุกระดับ

สรุป

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมี 5 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

1. ด้านการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการบริหารจัดการในชั้นเรียน
3. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้
4. ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
5. ด้านความเป็นครู

เมื่อได้สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้ง 5 องค์ประกอบแล้ว ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนการสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองโดยใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ (PLC) ในการพัฒนาโดยนำสมรรถนะที่วิเคราะห์ได้ทั้ง 5 องค์ประกอบไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครู โดยจัดทำหลักสูตรการอบรมซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 52 ตัวบ่งชี้ มีการวัด

และประเมินผลการพัฒนาครูตามกระบวนการ ฯลฯ เมื่อได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ที่มีประสิทธิภาพแล้ว จึงนำรูปแบบการพัฒนาฯ ที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนของ ครูผู้สอนนักเรียนปฐมวัยในระดับต่าง ๆ เช่น การพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนนักเรียนระดับปฐมวัยฯ ในระดับ เขตพื้นที่ฯ ระดับศูนย์เครือข่ายฯ ระดับโรงเรียน ฯลฯ โดยใช้กลุ่มเป้าหมายที่มีบริบทใกล้เคียงกันโดยใช้ โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเอง และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างการพัฒนา ครูสามารถพัฒนา ตนเอง ร่วมพัฒนาเพื่อนร่วมงาน เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพครู (PLC)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทบัณฑิตศึกษา ประจำปี 2558 จากสำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

เอกสารอ้างอิง

- Bureau Of academic Affairs and Education Standards, MOE (2008). *Curriculum Kindergarten and refer to Bain Based Learning*. Bangkok: The Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Limited. (in Thai)
- Bureau of the Education Testing. (2011). *The quality assessment Standards Kindergarten Education for Quality Assurance inSchool*. Bangkok: Krusapa Printer. (in Thai)
- Chantarattana, R. (2015). Factors influence Lateral Thinking of Student in Yala Rajabhat University. *Journal of Yala Rajabhat University*, 10(2), 91-106. (in Thai)
- Dachakub, P. (2014). *The 21st Century Learning*. Bangkok: Chulalongkorn University Printer. (in Thai)
- DuFour, R., Eakey, R. A. & Many, T. (2006). *Learning by Doing A Handbook for Professional Learning Communities at work*. Bloomington,IN: Solution Tree Press.
- Ministry of Education. (2011). *Planning National Education No.11 (A.D.2012-2016)*. Bangkok: Office of the Secretary of Education. (in Thai)
- Poonpat, J. (2011). *Self-Evaluation attribute of Kindergarten Teachers Child Development Centers of Local Administrative Organizations in Thailand*. Bangkok: Suandusit Rajabhat University. (in Thai)
- Pornseema, D. (2006). Exiting problem not teacher. *Journal Co-reform of Kruhusapa*, 4(42), 58-59. (in Thai)
- Sheffer, S. (2007). *Finding for education to quality develop teacher*. Journal of Kruhusapa : *The 2nd KRU Conference*, August, 2007, Bangkok: Kruhusapa. (in Thai)
- Tangchuang, P. & Mounier, A. (2009). Research Programmes and building research Capacity within the Central for Education and labour Studies (CELS) 2008-2011: experiences, lessons, perspective and prospects. *Journal of Education Chiang Mai University*, 36(1-2), 91-113.

- Tangchuang, P. (2012). *Model of Competency Development in Education*. Bangkok: Duangkamon Printer. (in Thai)
- Wiratchai, N. (2008). Evaluation indicator Development. *The 1st Open Moral Conference*, September 29, 2008. Bangkok: Ambassador Hotel. (in Thai)
- Yodjiw, J. (2012). *Develop indicator Competency in learning and teaching of Kindergarten Teachers*. Master's thesis. Naresuan University. (in Thai)